

NEM VAGYOK

Nem vagyok robot, még nem,
és ha mégis? Azért jelölöm,
melyik képen van autórészlet,
melyiken emberi, melyiken
embertelen, igenis vágyom szépre,
jóra, grácia, nem vagyok robot,
mormogom gépiesen a gépnek,
aki regisztrálja, hányszor csaltam,
raboltam, részegedtem sárga
földig, nem vagyok robot,
vacogok, míg olvassa adataim,
zsigeri zsiradékomba zárt
zűrzavarom, igenis, voltak,
vannak kagylóhéjba göngyölt
gyöngyök, s most piacra
dobná belső vámparancsolatot
hágva át, a szüette szekrényt,
kitaposott félcipőt, zsarnoki
lelkiismeret, tudatalatti a tudója,
nem vagyok robot, ha robot-
munka során mosolygok,
diagnózist írok, kenyeret
keresek, kapcsolatot, kapcsolót,
vágyom a csatlakozást, mint
akku áramot, fáradt olaj a
pihenést, nem vagyok robot,
csak erek, leukociták, ölelés
menetű anyacsavarok gubanca,
genetikailag programozott
szívhang, nem én kiáltok,
processzoraim dübörögnek
irreális éra függő vasút-
pályáin, nincs robotrokonom,

ismerősöm, ő se, ki nem
fogant, nem ejtett teherbe,
és csak bombát ejt, lődöz szem-
rebbenés nélkül éneklő kutyát,
nem dühös, nem kárörvendő,
de káromra teszteni, mikor
leszek algoritmusszerűen, amivé
válnom rendeltetett, nem
szűnyogcsípésért vakarózni,
csinálni feszt a fesztivált,
hogy aritmia, rák, félni globális
idegösszeomlásától áram-
ütés, lemerülés helyett.

KÉSŐ VÁGYÓDÁS

Csillanjon tekintet, csalogasson
csak
téli tavaszként, csontvelóm
félissza,
hiába tilt idő által emelt
hanyatlások havas piramisa,

átvilágít masszív kor-
falain,

viruló Flóra, tűző pillantásod,

befalazva, haj, be-
falazhatatlan

áhítózással térdre hulltan ások,
tíz körmöm abszurd szirt húsába
hasít,

tép gránitcsendbe, szivárgó
árnyékba,
kielégítetlen genom gúlája
hull homokbordára, oáziságyéokra,

sejt sírkamráiban a teszt-
halottak

mumifikáltan perlik jussukat,
ó, összefogna fáraó, rabszolga
mázsás torlaszon kivájni
kulcslyukat,
tán szégyenkezni kéne késő vágyért
(Vörösmarty csak harminckilenc
akkor),
míg elvakít váll hópihe-
hulláma,
jégtömbjeibe mért falaz be agg kor?